

Studium? Trods det, at det er saaledes, er der dog i Øjeblikket en Del Kvinder, der studerer Teologi, og som inden længe kan ventes at ville blive teologiske Kandidater.

Ordføreren (Inger Gautier Schmit):

Hertil vil jeg gerne sige, at jeg tror slet ikke, at der er Tale om nogen Sprængning. Det foreligger jo ikke i Øjeblikket, da der ikke er noget Menighedsraad, der har indgivet Ansøgning om at faa en kvindelig Præst. Det, jeg vil, er netop, at vi skal sige: lad os ganske rolig vente, til der er en kvindelig Præst og et Menighedsraad, der ønsker at ansætte hende. Saa synes jeg, Øjeblikket er kommet, og saa mener jeg, at det i og for sig er godt, at Sagen er kommet op til Drøftelse nu. I det mellemliggende Tidsrum vil man indenfor kirkelige Kredse kunne blive ganske anderledes klar og kunne komme til at tage Standpunkt til Sagen.

Saa er der dette, at det skulde afholde Kvinderne fra at studere Teologi, at de ikke kan blive Præster. Det tror jeg slet ikke, thi jeg tror, at naar Kvinder studerer Teologi — og jeg vil haabe, at det samme er Tilfældet med Mænd, — saa gør de det med den Tanke for Øje at bruge deres teologiske Studium til Kristendommens Udbredelse, saa finder de deres Felt, selv om de ikke i Øjeblikket kan blive Præster. Der er saa mange Omraader, hvor Kvinder kan bruge deres Evner: ved de forskellige Ungdomsarbejder, paa Missionsstationer o. s. v., saa at de i Øjeblikket absolut ikke behøver at afholde sig fra at studere Teologi. Hvis det er med det rette Maal for Øje, de gør det, og de har den indre religiøse Trang, saa kan et Lovforslag absolut ikke holde dem tilbage derfra. Deri tror jeg, den højtærede Minister vil give mig Ret.

Nordby: Det virker paa mig ganske ejendommeligt at høre den Iver, hvormed den højtærede Kirkeminister fører Forsvaret for det Lovforslag, som han nu vil have gennemført her uden Ændring. Jeg har ganske vist set den højtærede Minister lige saa ivrig ved andre Lejligheder, naar det gjaldt om at ændre ved den nuværende Ordning i den Kirke, hvis øverste Myndighed han for Tiden er. Man maa efter mit Skøn alligevel undres over, at han trods det, at han er Præst i denne Kirke, udfolder en saadan Iver for at faa grundlæggende Principper indenfor Kirken ændret. Men det ligger maaske deri, at

den højtærede Kirkeminister er radikal Politiker, thi det kan jo dog ikke være, fordi han er Demokrat, hvad han siges at være i særlig udpræget Grad. Det er meget rigtigt, som det blev bemærket af det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Dahl), at den Folkekirke, som den højtærede Kirkeminister staar i Spidsen for, har ingen valgt Repræsentation, altsaa ingen Repræsentation, som man kan tænke sig fremkommet paa et demokratisk Grundlag. Den har kun — ja, undskyld, det skal ikke misforstaas — den højtærede Kirkeminister, det er hele Repræsentationen. Det undrede mig, som sagt, at høre en demokratisk Minister med en saadan Iver tale om at faa ændret i en Folkekirke, som ingen Repræsentation har. Det er vanskeligt at tænke sig, hvorledes disse Synsmaader skal forenes: at staa i Spidsen for Kirken og være Demokrat og saa dog ikke ville høre Kirken. Her er i egentlig Forstand Tale om et Tilløb til en meget vigtig Ændring indenfor Folkekirken, som der ses meget forskelligt paa, og den søges gennemført, uden at den Kirke, hvori den skal virke, i mindste Maade er hørt. Jeg hørte meget vel, at den højtærede Kirkeminister henviste til enkelte Udtalelser af Bisperne. Ja, det lyder paa en Maade meget godt, men jeg har rigtignok ikke lagt Mærke til, at den højtærede Minister ellers tager Hensyn til, hvad de samlede Biskopper udtaler. Under alle Omstændigheder maa jeg holde paa, at den danske Folkekirke, som er sikret i Grundloven — og som for Resten er lovet en Forfatning, den aldrig har faaet —, fremdeles maa have Krav paa at være Herre i et Forhold, som berører dybe Interesser indenfor Kirkefolket. Den er ikke hørt, og dens eneste, øverste Repræsentant paa Administrationens Omraade, den højtærede Kirkeminister, søger alligevel en Ændring gennemført. Det maa jeg — og jeg er overbevist om, at jeg taler paa manges Vegne — meget beklage, for ikke at bruge et strengere Udtryk. Jeg har det sikre Haab, at det Tilløb, der er gjort her, skal mislykkes denne Gang, men jeg tvivler for øvrigt ikke om, at den højtærede Minister med den Energi, han nu en Gang har, vil forsøge det igen. Det kunde dog være, at den højtærede Minister en Gang kunde blive stækket, at han kunde faa at se, hvad det lader til, at han ikke har set, at meget store Dele indenfor Kirken er absolut imod de Reformationsforsøg, som han paa dette og for Resten paa flere Omraader har gjort med Hensyn til vor Folkekirke.